

in sagittariis, peditibus, equitibus. spem salutis habebat: at magnus David sanctis precibus exercitum muniebat, non ducum, centurionum, Praefectorum equitum supercilia intuebatur, non pecunias conficiebat, non arma comparabat: sed è caelo divina illa armorum genera uniuersa ducebat. Cuncta enim re verà celestium armorum genera diuinis precibus continentur; quae vel sola possunt eos tueri, qui se Deo tradiderunt. Nam peditum quidem robur atq; peritiam, sagittariorum experientiam, in prodendo hoste calliditatē saepe vel hostilis obtutus, atq; aduersariorum ardor animi, aliaque praeterea inanem reddunt. At precatio telum est insuperabile,

ἐν τῇ τ' στρατηγῶν ἐμπειρία, καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τοξόταις, καὶ ὀπλίταις καὶ ἰππεῦσιν τ' ἐλπίδα τ' σωτηρίας εἶχον. ὁ ὅμως μέγας Δαβὶδ τ' ἀγίας προσευχῆς τ' στρατιανὴν ἐτείχευεν, εὐβλέπων εἰς ὄφρ' αὐτῶν στρατηγῶν καὶ ταξιάρχων ἢ ἰππαρχῶν, εὐδὲ χεῖματα συλλέγων, εὐδὲ ὄπλα κατασκευάζων, ἀλλὰ τὴν θείαν πανοπλίαν ἐξ ἐργασίας καταφέρων. πανοπλία γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐργασίῃ ἢ θείᾳ προσδοχῇ καὶ μόνῃ δύναται φιλάττειν βεβαίως σὺν δεδωκένῃ ἐαυτοῦ τῷ θεῷ. τὴν μὲν γὰρ τῶν ὀπλιτῶν ἰσχύν τε, καὶ ὀπισθίμην, καὶ τοξοτῶν ἐμπειρίαν, καὶ προσδοσίαν ποικίλεις ὑποφαίνει μάτμον, καὶ βλέμματα πολεμικὰ, καὶ ἀντιπάλων δίψυχία, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τέτοις προσδοχῇ δὲ ἀμαχὸν ὄπλον, καὶ